

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

13 декември 2007 година^{*}

По дело C-408/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Bundesfinanzhof (Германия) с акт от 13 юли 2006 г., постъпил в Съда на 5 октомври 2006 г. в рамките на производство по дело

Landesanstalt für Landwirtschaft

срещу

Franz Götz,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н А. Rosas, председател на състав, г-н U. Löhmus, г-н J. Klučka, г-жа Р. Lindh и г-н Ал. Арабаджиев (докладчик), съдии,

^{*} Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н M. Poiares Maduro,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 септември 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Landesanstalt für Landwirtschaft, от г-н P. Gorski и г-н N. Vogl, в качеството на представители,
- за г-н Götz, от г-н H. Zaisch, Steuerberater,
- за германското правителство, от г-н M. Lumma и г-н C. Blaschke, в качеството на представители,
- за правителството на Обединеното кралство, от г-жа T. Harris, в качеството на представител, подпомагана от г-н P. Harris, barrister,
- за Комисията на Европейските общности, от г-н D. Triantafyllou, в качеството на представител,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, параграф 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), изменена с Директива 2001/4/ЕО на Съвета от 19 януари 2001 г. (ОВ L 22, стр. 17, наричана по-нататък „Шеста директива“), както и на точки 7 и 12 от приложение Г към посочената директива.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Landesanstalt für Landwirtschaft (Регионална служба по земеделие, наричана по-нататък „Landesanstalt“) и г-н Götz относно фактура за продажба на референтно количество за доставка на краве мляко (наричано по-нататък „референтно количество за доставка“), издадена от Landesanstalt, без да е посочен отделно данъкът върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“).

Правна уредба

Общностна правна уредба

- 3 Член 4 от Шеста директива гласи:

„1. „Данъчнозадължено лице“ означава всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, посочена в параграф 2, независимо от мястото и независимо от целите и резултатите от тази дейност.

2. Икономическата дейност по параграф 1 включва всички дейности на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, включително дейност в областта на минното дело и селското стопанство, и упражняването на свободни и приравнени на тях професии. Използването на материално или нематериално имущество с цел получаването на редовен доход от него също се счита за икономическа дейност.

[...]

5. Държавните, регионалните и местни органи, както и другите публично-правни субекти не се считат за данъчнозадължени лица по отношение на дейностите или доставките, които извършват в качеството си на органи на публичната власт, дори когато събират мита, такси, вноски или плащания във връзка с такива дейности или доставки.

Въпреки това, когато те извършват такива дейности или доставки, те се считат за данъчнозадължени лица по отношение на дейностите или доставките, при които третирането им като данъчно незадължени лица би довело до значително нарушаване на конкуренцията.

Във всеки случай тези субекти се считат за данъчнозадължени лица във връзка с дейностите, изброени в приложение Г, при условие че същите не се извършват в толкова малък обем, за да бъдат определени като незначителни.

Държавите-членки могат да считат дейностите на такива органи, които са освободени от данък съгласно член 13 или член 28, за дейности, които същите извършват в качеството си на органи на публичната власт.“ [неофициален превод]

- 4 Изброените в точки 7 и 12 от приложение Г към Шеста директива доставки са съответно „доставки, свързани със земеделски продукти, извършвани от интервенционни земеделски агенции в съответствие с регламентите относно общата организация на пазара на тези продукти“, и „доставките на столове на промишлени предприятия, ведомствени магазини, кооперации и подобни заведения“. [неофициален превод]
- 5 На последно място следва да се посочи, че спорът по главното производство се развива на фона на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 година за създаването на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 405, стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 2028/2002 на Съвета от 11 ноември 2002 г. (ОВ L 313, стр. 3, наричан по-нататък Регламент № 3950/92).

Национална правна уредба

Закон за прилагане на общата организация на пазара

- 6 § 8, алинея 1 от Закона за прилагане на общата организация на пазара (Gesetz zur Durchführung der gemeinsamen Marktorganisationen, BGBl. 1995 I, стр. 1147) допуска да се определят с правилник по-конкретно реда и условията за прехвърляне на референтни количества за доставка.

Правилник за допълнителните такси

- 7 Правилникът за допълнителните такси (Zusatzabgabenverordnung) от 12 януари 2000 г. (BGBl. 2000 I, стр. 27, наричан по-нататък „ZAV“) съдържа по-специално в редакцията, приложима към спора по главното производство, следните разпоредби:

„§ 7 — Преобразуване на системата за прехвърляне

(1) [...] Референтни количества за доставка могат да бъдат прехвърлени независимо от площите съгласно алинеи 2 и 3, както и § 8—§ 11 [...]

§ 8 — Регулирано възмездно прехвърляне на референтни количества за доставка

(1) Освен в случаите, посочени в § 7, алинеи 2 и 3, в случаите на наследяване по смисъла на § 7, алинея 1, второ изречение, както и в случаите, посочени в § 12, алинея 3, прехвърлянето на референтни количества за доставка при прилагането на § 7, алинея 1, второ изречение се осъществява от бюрата за продажба съгласно алинея 3, както и § 9—§ 11, считано от 1 април, 1 юли или 30 октомври на всяка календарна година [...]

(2) Провинциите създават бюро за продажба. За всяка провинция е компетентно най-малко едно бюро; дейността на бюрото за продажба може да обхване територията на повече провинции. Частноправните субекти могат след надлежна преценка да бъдат допуснати като организация за продажба, когато

1. те самите или управляващите ги организации са представителни професионални земеделски сдружения или земеделски организации и
2. не е налице съмнение относно тяхната надеждност и пригодност.

[...]

(3) Референтните количества за доставка могат да бъдат прехвърлени само в рамките на зоните на прехвърляне, определени в приложението [...]"

Закон за данъка върху оборота

⁸ Законът за данъка върху оборота от 1999 г. (Umsatzsteuergesetz 1999, BGBl. 1999 I, стр. 1270, наричан по-нататък „UStG“) в редакцията, приложима към делото по главното производство, гласи в § 14, алинея 1, че когато „търговец извършва облагаеми доставки на стоки или услуги съгласно § 1, алинея 1, точка 1, той може, а доколкото осъществява доставките за предприятието на друг търговец, е длъжен по искане на последния, да издава фактури, като посочва отделно размера на данъка“. § 2, алинея 3 от посочения закон запазва възможността

за юридически лица — публичноправни субекти, да упражняват промишлена, търговска или професионална дейност единствено в рамките на зависимите от тях промишлени или търговски предприятия или земеделски и горски стопанства.

Правен режим на Landesanstalt

- 9 Landesanstalt, която е правоприемник на Landesanstalt für Ernährung (Регионална служба по храните), е създадена на основание § 8, алинея 2 от ZAV. Тя управлява единственото създадено в провинция Бавария бюро за продажба на млечни квоти със статут на публичноправен субект към посочената провинция.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 Спорът по главното производство е между баварския земеделски стопанин г-н Götz и Landesanstalt. С цел да се намалят излишъците от краве мляко Landesanstalt централизира заявките на различните производители, за да определи тези от тях, които желаят да продадат референтни количества за доставка, и тези, които желаят да ги закупят. Тази политика се основава на Регламент № 3950/92 за създаване на допълнителна такса в тежест на производителите, чиито количества доставено мляко надвишават определен праг.
- 11 Прилаганият от Landesanstalt през 2001 г. механизъм е по-специално следният: производителите, които „предлагат“, подават в бюрото за продажба на млечни квоти към определени дати писмени предложения с оглед прехвърлянето на референтно количество за доставка, като посочват точно цената си.

На същите дати, производителите, които „търсят“, следват аналогична процедура като подават писмено предложение за покупката на референтно количество за доставка на избрана от тях цена. Бюрото за продажба на млечни квоти трябва първо да съпостави предложенията и заявките за търсене и да определи равновесна цена, в рамките на която цените на двете страни приблизително се припокриват. Според случая размерите на всички претенции се намаляват. Впоследствие бюрото разпределя 5 % от предлаганите референтни количества за доставка в полза на националния резерв, след което извършва разпределение и заплащане на останалите референтни количества за доставка съгласно подробно описаните от препращащата юрисдикция ред и условия, от които по-конкретно е видно, че паричните преводи са извършени в полза на самото бюро за продажба на млечни квоти.

- 12 През 2001 г. г-н Götz, производител на мляко и собственик на земеделско стопанство в Бавария, подава заявление за придобиване на референтно количество за доставка в размер на 16 500 kg на цена, която не надвишава 2 DEM за килограм. На 3 април 2001 г. Landesanstalt уведомява заинтересованото лице, че неговото предложение за покупка е прието, считано от 1 април 2001 г., като равновесната цена е 1,58 DEM за килограм. Тя издава фактура на името на г-н Götz, без да посочи отделно ДДС. Заинтересованото лице, чиито доставки се облагат по UStG, подава жалба по административен ред пред Landesanstalt, за да му бъде издадена фактура, в която данъкът е посочен отделно. С решение от 29 август 2001 г. Landesanstalt отхвърля жалбата, като се мотивира с качеството си на орган на публична власт и със своята роля само на посредник.

- 13 Г-н Götz сезира със спора Finanzgericht München, който уважава иска му като въз основа на UStG приема, че Landesanstalt е действал като търговец от свое име. Landesanstalt подава жалба пред Bundesfinanzhof, който решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Представлява ли създадено от дадена провинция „бюро за продажба на млечни квоти“ („Milchquoten-Verkaufsstelle“), което прехвърля възмездно референтни количества за доставка на производители:

- а) интервенционна земеделска агенция по смисъла на член 4, параграф 5, алинея трета [от Шеста директива] във връзка с [точка 7 от] приложение Г [към нея], която извършва доставки, свързани със земеделски продукти в съответствие с регламентите за общата организация на пазара на тези продукти, или
- б) ведомствен магазин („Verkaufsstelle“) по смисъла на член 4, параграф 5, трета алинея [от Шеста директива] във връзка с [точка 12 от] приложение Г [към нея]?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

- а) При обстоятелства като разглежданите по делото по главното производство, при които в дадена държава-членка както държавни, така и частни „бюра за продажба на млечни квоти“ прехвърлят възмездно референтни количества за доставка, представлява ли определената от държавата-членка зона на прехвърляне релевантния географски пазар за изследването на въпроса дали третирането като данъчнонезадължено лице на дадено „бюро за продажба на млечни квоти“ на публичноправен субект би довело до „значително нарушаване на конкуренцията“ по смисъла на член 4, параграф 5, втора алинея от Шеста директива?

- б) При изследването на въпроса дали третирането на държавно „бюро за продажба на млечни квоти“ като данъчно незадължено лице би довело до такова „значително нарушаване на конкуренцията“, следва ли да се вземе предвид единствено общият случай на прехвърляне, независимо от площите, (от бюро за продажба) или следва да се вземат предвид и други видове прехвърляне, независимо от площите, (от земеделски стопани, които имат качеството на данъчнозадължени лица), дори това да са само изключения?“

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- ¹⁴ В самото начало следва да се посочи, че и двата въпроса, поставени от Bundesfinanzhof, се основават на предпоставката, че дейността по възмездното прехвърляне на референтни количества за доставка попада в обхвата на Шеста директива. Действително, както първият поставен въпрос относно евентуалното третиране по право на жалбоподателя по главното производство като данъчно незадължено лице, на основание приложение Г от Шеста директива, така и двете части от втория поставен въпрос относно установяването на „значително нарушаване на конкуренцията“, което може да бъде предизвикано от предполагаемото третиране като данъчно незадължено лице на Landesanstalt в качеството ѝ на публичноправен субект съгласно член 4, параграф 5 от Шеста директива, предпоставят упражняваната от бюро за продажба на млечни квоти дейност да попада в обхвата на Шеста директива, независимо дали то е със статут на публичноправен или на частноправен субект.

- ¹⁵ Дори обаче член 4 от Шеста директива да очертава много широко приложно поле за ДДС, тази разпоредба се отнася все пак само до дейности, които имат

икономически характер (вж. в този смисъл Решение от 11 юли 1996 г. по дело Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, стр. I-3695, точка 15, и Решение от 26 май 2005 г. по дело Kretztechnik, C-465/03, Recueil, стр. I-4357, точка 18). По-специално прилагането на член 4, параграф 5 от Шеста директива предполага предварително да се установи икономическият характер на разглежданата дейност (Решение от 26 юни 2007 г. по дело T-Mobile Austria и др., C-284/04, Сборник, стр. I-5189, точка 48).

- 16 При това положение, преди да се предостави отговор на поставените въпроси, е от значение да се установи дали възмездната дейност по прехвърляне на референтни количества за доставка действително представлява икономическа дейност.
- 17 В това отношение следва да се напомни, че от постоянната съдебна практика следва, че понятието за икономическа дейност има обективен характер, в смисъл че се разглежда самата дейност, независимо от нейните цели и резултати (Решение от 26 март 1987 г. по дело Комисия/Нидерландия, 235/85, Recueil, стр. 1471, точка 8, и Решение от 21 февруари 2006 г. по дело University of Huddersfield, C-223/03, Recueil, стр. I-1751, точка 47).
- 18 Икономическата дейност е определена в член 4, параграф 2 от Шеста директива като обхващаща всички дейности на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, и по-конкретно дейности по използването на материално или нематериално имущество с цел получаването на редовен доход от него (Решение по дело Régie dauphinoise, посочено по-горе, точка 15, и Решение по дело T-Mobile Austria и др., посочено по-горе, точка 33). В съдебната практика се счита, че последните критерии относно постоянния характер на дейността и на получаваните от нея доходи се прилагат не само към използването на имущество, но и към всички дейности, посочени в член 4, параграф 2 от Шеста директива. Така дадена дейност се квалифицира по принцип като икономическа, когато тя се осъществява редовно и срещу получаване от доставчика възнаграждение (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Нидерландия, посочено по-горе, точки 9 и 15).

19 В това отношение следва да се изтъкне, че дейността, разглеждана в главното производство, се състои в запознаването с намеренията на производителите на мляко в рамките на една млечна година, с цел да се позволи на тези от тях, които възнамеряват да произвеждат под приложимия за тях праг, да продадат референтни количества за доставка, които считат, че нямат да използват, а на производителите, които напротив, желаят да надвишат посочения праг — да закупят съответните референтни количества за доставка, без да попадат под тежестта на допълнителната такса, предвидена в Регламент № 3950/92. Дейността включва също съпоставянето на предложението и заявката, при което се определя равновесна цена, получаването на продадените референтни количества и предоставянето им на купувачите, както и получаването и последващото заплащане на договорените суми по прехвърлянето на посочените референтни количества. От посоченото следва, че за целите на Шеста директива въпросната дейност трябва да се разглежда като доставка на услуги, благодарение на която предложенията и заявките на производителите на мляко се съпоставят, което прави възможно постигането на равновесна цена. Следователно за разлика от дейността, разгледана в решението, постановено по делото T-Mobile Austria и др., посочено по-горе (точка 43), дейността, предмет на спора по главното производство, не изглежда да е от естество, което по принцип я изключва от обхвата на дейност на икономическите оператори.

20 При тези условия препращащата юрисдикция следва да установи дали дейността, разглеждана в главното производство, предвид реда и условията, при които тя е била организирана в Германия през 2001 г., е осъществявана редовно и срещу възнаграждение, както е посочено в точка 18 от настоящото решение.

21 Според случая тя следва да установи и дали дейността е упражнявана от бюрата за продажба на млечни квоти с оглед получаването на възнаграждение (вж. в този смисъл Решение по дело Régie dauphinoise, посочено по-горе, точка 15), като при това се има предвид фактът, че събирането на такса само по себе си не е от естество да придаде икономически характер на дадена дейност (вж. в този смисъл Решение по дело T-Mobile Austria и др., посочено по-горе, точка 45 и посочената по-горе съдебна практика).

22 В хипотезата, при която препращащата юрисдикция установи, че не са изпълнени двата конститутивни критерия за икономическа дейност, а именно

редовното осъществяване на дейността и получаването на насрещно възнаграждение за нея, при обстоятелствата, при които е упражнявана в Германия през 2001 г., разглежданата в главното производство дейност не би трябвало да се разглежда като икономическа дейност и следователно не би попадала в обхвата на Шеста директива.

- 23 Следва обаче да се отговори на поставените от препращащата юрисдикция два преюдициални въпроса, в случай че тя установи, че двата критерия, посочени в предходната точка, са изпълнени.

По първия въпрос

- 24 С първия си въпрос препращащата юрисдикция иска да установи дали дадено бюро за продажба на млечни квоти е интервенционна земеделска агенция по смисъла на член 4, параграф 5, трета алинея от Шеста директива във връзка с точка 7 от приложение Г към нея или ведомствен магазин по смисъла на посочения член 4, параграф 5, трета алинея във връзка с точка 12 от приложение Г към директивата.

По качеството на интервенционна земеделска агенция

- 25 По отношение на въпроса дали дадено бюро за продажба на млечни квоти е интервенционна земеделска агенция, която извършва облагаеми доставки по смисъла на точка 7 от приложение Г към Шеста директива, или не, следва да се напомни, че облагаемите доставки на интервенционните земеделски агенции са доставките, свързани със земеделски продукти в съответствие с регламентите относно общата организация на пазара на тези продукти, като тези три критерия са кумулативни.

26 Макар в настоящия случай да е несъмнено, че бюрото за продажба на млечни квоти, създадено от Landesanstalt, осъществява дейност в областта на производството на мляко в съответствие с регламент относно общата организация на пазара, е необходимо да се установи, че неговата дейност не се отнася до млякото, а до референтните количества за доставка. Следователно не става въпрос за земеделски продукти по смисъла на точка 7 от приложение Г към Шеста директива. Освен това задачата на дадено бюро за продажба на млечни квоти се различава чувствително от тази на интервенционните земеделски агенции, за която е характерно, че те самите купуват и препродават земеделски продукти, както това би могъл да прави всеки икономически оператор, като тази дейност се изразява по-конкретно в натрупване на запаси, какъвто е случаят по-специално в областта на зърнопроизводството (вж. Решение от 26 юни 2003 г. по дело Glencore Grain Rotterdam, C-334/01, Recueil, стр. I-6769). Присъщата на приложение Г към Шеста директива логика едно лице да се третира по право като данъчнозадължено следователно изключва от нейния обхват дейността по разпределение на млечните квоти между производителите, тъй като централизирането на различните им претенции не се извършва от оператор, който придобива и препродава земеделски продукти на пазара.

27 Следователно бюрото за продажба на млечни квоти, управлявано от Landesanstalt, не е интервенционна земеделска агенция.

По качеството на ведомствен магазин

28 Поради наличието на термина „Verkaufsstelle“ в наименованието на въпросното бюро за продажба по главното производство се поставя въпросът да се установи дали посоченото бюро за продажба не е ведомствен магазин („Verkaufsstelle“) по смисъла на точка 12 от Приложение Г към Шеста директива.

- 29 В това отношение следва да се напомни, че общностните разпоредби трябва да се тълкуват и прилагат по еднакъв начин с оглед на текстовете, установени на всички езици на Европейската общност (вж. Решение от 7 декември 1995 г. по дело *Rockfon*, C-449/93, *Recueil*, стр. I-4291, точка 28, Решение от 2 април 1998 г. по дело *EMU Tabac* и др., C-296/95, *Recueil*, стр. I-1605, точка 36 и Решение от 8 декември 2005 г. по дело *Jyske Finans*, C-280/04, *Recueil*, стр. I-10683, точка 31).
- 30 Съгласно постоянната съдебна практика използваната формулировка в текста на общностна разпоредба на един от езиците не би могла да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или в това отношение да ѝ се отдава приоритетен характер спрямо текстовете на други езици. Подобен подход действително би бил несъвместим с изискването за еднаквото прилагане на общностното право (вж. Решение от 12 ноември 1998 г. по дело *Institute of the Motor Industry*, C-149/97, *Recueil*, стр. I-7053, точка 16).
- 31 При различие между текстовете на даден общностен акт на различни езици съответната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общия смисъл и цел на правната уредба, част от която тя се явява (Решение от 9 март 2000 г. по дело *EKW и Wein & Co*, C-437/97, *Recueil*, стр. I-1157, точка 42, както и Решение от 1 април 2004 г. по дело *Borgmann*, C-1/02, *Recueil*, стр. I-3219, точка 25).
- 32 Общоприложимостта на немската дума „*Verkaufsstelle*“ (място за продажба) обаче липсва например в текста на френски език на точка 12 от приложение Г към Шеста директива, който използва думата „*économat*“, както и текстовете на посочената точка на английски език („*staff shops*“), на испански език

(„economatos“) или също на италиански език („spacci“). Примерното сравнение позволява да се установи, че ведомствен магазин по смисъла на точка 12 от приложение Г се отнася до организациите, които трябва да продават различни продукти и стоки на служителите на предприятие или на ведомство, към което се отнасят. Задачата на разглежданото в главното производство бюро за продажба не е такава, тъй като посоченото бюро трябва да допринася за равномерно разпределение на референтните количества за доставка с оглед на тяхното ограничаване, което е най-изгодно за интересите за всеки производител.

33 Следователно от контекста на целите и смисъла на Шеста директива следва, че бюрото за продажба на млечни квоти, управлявано от Landesanstalt, не може да се приравни на ведомствен магазин по смисъла на точка 12 от приложение Г към Шеста директива.

34 Вследствие на това на първия поставен въпрос следва да се отговори, че бюрото за продажба на млечни квоти не е нито интервенционна земеделска агенция по смисъла на член 4, параграф 5, трета алинея от Шеста директива във връзка с точка 7 от приложение Г към нея, нито ведомствен магазин по смисъла на посочения член 4, параграф 5, трета алинея във връзка с точка 12 от приложение Г към посочената директива.

По втория въпрос

35 С втория си въпрос препращащата юрисдикция иска Съдът да установи дали определената от държавата-членка зона на прехвърляне на референтните количества за доставка (наричана по-нататък „зона на прехвърляне“) представлява

релевантния географски пазар за изследването на въпроса дали третирането като данъчно незадължено лице на дадено бюро за продажба на млечни квоти на публичноправен субект би довело до „значително нарушаване на конкуренцията“ по смисъла на член 4, параграф 5, втора алинея от Шеста директива и дали при това изследване следва да се вземе предвид само общият случай на прехвърляне на референтни количества за доставка или следва да се вземат предвид всички други случаи на прехвърляне независимо от площите.

Становища, представени пред Съда

36 Landesanstalt счита, че релевантният географски пазар по смисъла на член 4, параграф 5, втора алинея от Шеста директива се състои от зоната на прехвърляне, както е определена от държавата-членка. Тя счита, че трябва да се вземе предвид само общият случай на прехвърляне на референтни количества за доставка независимо от площите.

37 Според г-н Götz релевантният географски пазар не е зоната на прехвърляне, която се отнася до публичноправния субект, разглеждан в главното производство, а всички зони на прехвърляне, определени от държавата-членка. Освен това следвало да се вземе предвид не само общият случай на прехвърляне на референтни количества за доставка, а и другите случаи на прехвърляне независимо от площите.

38 Германското правителство поддържа на първо място, че държавните бюра за продажба на млечни квоти не се облагат с ДДС, на второ място, че релевантният географски пазар е зоната на прехвърляне, определена от държавата-членка, и на трето място, че не е налице положение на потенциална конкуренция между

различните бюра за продажба на млечни квоти. Посоченото правителство застъпва същата позиция като Landesanstalt по отношение на втората част на втория преюдициален въпрос.

39 Правителството на Обединеното кралство изтъква, че при обстоятелства като тези по делото по главното производство нито една заявка или доставка, която е извън териториалния обхват на дадена зона на прехвърляне, не може да окаже влияние в рамките на тази зона. Така всяка зона на прехвърляне била отделен географски пазар. Това правителство не изразява становище относно втората част на втория поставен въпрос.

40 Накрая Комисията смята, че релевантният географски пазар съответства на зоната на прехвърляне, определена от държавата-членка. Тя освен това счита, че следва да се вземе предвид не само хипотезата на прехвърляне на референтни количества за доставка независимо от площите, извършено от бюро за продажба на млечни квоти, което е публичноправен субект, но и всички случаи на прехвърляне с оглед на възможността получателите на конкурентни престации да приспадат платения по предходни доставки ДДС.

Отговор на Съда

41 В самото начало е важно да се подчертае, че член 4, параграф 5 от Шеста директива предвижда освобождаване в полза на публичноправните субекти, доколкото те действат в качеството си на органи на публична власт, като тези две условия трябва да бъдат кумулативно изпълнени (вж. в този смисъл Решение от 11 юли 1985 г. по дело Комисия/Германия, 107/84, Recueil, стр. 2655 и Решение по дело Комисия/Нидерландия, посочено по-горе, точки 20 и 21).

42 От това следва, че само ако публичноправният субект действа в рамките на властническите си правомощия, трябва да се определи дали третирането като данъчно незадължено лице може да доведе до „значително нарушаване на конкуренцията“, за да се запази данъчният неутралитет на ДДС.

43 Ако предположим, че Landesanstalt действа в рамките на властническите си правомощия, следва да се установи, че от предоставената на Съда преписка, както и от представените становища по време на съдебното заседание, е видно, че прехвърлянето на референтните количества за доставка не може да бъде осъществявано от други оператори, освен от бюрата за продажба.

44 От представените от препращащата юрисдикция материали действително е видно, че когато прехвърлянето е възмездно по смисъла на § 8 от ZAV, то може да бъде извършено само от бюро за продажба на млечни квоти, което е публичноправен или частноправен субект. Макар § 8, алинея 2 от ZAV да предвижда, че дейността на дадено бюро за продажба на млечни квоти може да обхване територията на повече провинции и обратно, че дадена провинция може да има повече бюра за продажба на млечни квоти, това е само с цел да се вземат предвид съществуващите различия между провинциите както по отношение на тяхната повърхност, така и по отношение на броя на производителите на мляко, извършващи дейността си на съответната територия. Това не променя обстоятелството, че в рамките на дадената зона на прехвърляне прехвърлянето на референтни количества за доставка не може да бъде осъществявано от частни оператори, които са данъчнозадължени лица по ДДС. Освен това от § 8, алинея 3 от ZAV е видно, че референтните количества за доставка могат да бъдат прехвърлени само в рамките на зоните на прехвърляне. При това положение в дадена зона на прехвърляне не е налице положение на конкуренция по смисъла на член 4, параграф 5 от Шеста директива и следователно тази зона

представлява релевантен географски пазар при установяването дали е налице значително нарушаване на конкуренцията.

45 Относно другите случаи на прехвърляне, изброени в § 8, алинея 1 от ZAV, които се осъществяват без участието на бюро за продажба, следва да се изтъкне, както бе посочено в съдебното заседание, че те се осъществяват при твърде специфични обстоятелства. Това се отнася по-специално и до прехвърляния, осъществявани по повод на наследяване, брак или прехвърляне на земеделско стопанство, които не съответстват на случаи от търговския оборот, а са породени от юридическия факт, който води до прехвърлянето на референтни количества за доставка само като вторична последица. Следователно не е възможна конкуренция по смисъла на член 4, параграф 5 от Шеста директива между бюрата за продажба на млечни квоти и производителите, осъществяващи прехвърляне на референтни количества за доставка в предвидените в § 8, алинея 1 от ZAV случаи, тъй като те са до такава степен специфични, че изглежда твърде малко вероятно производителят на мляко да реши да изпълни условията за такова прехвърляне, например като закупи дадено земеделско стопанство, единствено с цел да придобие референтните количества за доставка по този начин вместо от бюрата за продажба на млечни квоти.

46 Поради това на втория поставен въпрос следва да се отговори, че третирането като данъчно незадължено лице на дадено бюро за продажба на млечни квоти по отношение осъществените от него дейности и доставки в качеството му на орган публична власт по смисъла на член 4, параграф 5 от Шеста директива не може да съставлява значително нарушаване на конкуренцията, поради факта че в ситуация като разглежданата в главното производство то не се противопоставя частните оператори, които осъществяват доставки, конкуриращи се с тези на публичноправните субекти. Тъй като това съображение се отнася до всяко бюро за продажба на млечни квоти, което действа в дадена зона на прехвърляне, определена от съответната държава-членка, следва да се отбележи, че посочената зона представлява релевантния географски пазар, за установяването на наличието на значително нарушаване на конкуренцията.

По съдебните разноси

⁴⁷ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство, настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Бюро за продажба на млечни квоти не е нито интервенционна земеделска агенция по смисъла на член 4, параграф 5, трета алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2001/4/ЕО на Съвета от 19 януари 2001 година, във връзка с точка 7 от приложение Г към нея, нито ведомствен магазин по смисъла на посочения член 4, параграф 5, трета алинея във връзка с точка 12 от приложение Г към посочената директива.
- 2) Третирането като данъчно незадължено лице на дадено бюро за продажба на млечни квоти по отношение на осъществените от него дейности и доставки в качеството му на орган публична власт по смисъла на член 4, параграф 5 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2001/4, не може да съставлява значително нарушаване на

конкуренцията, поради факта че в ситуация като разглежданата в главното производство то не се противопоставя на частните оператори, осъществяващи престации, които конкурират тези на публичноправните субекти. Тъй като това съображение важи по отношение на всяко бюро за продажба на млечни квоти, което извършва дейност в рамките на дадена зона на прехвърляне на референтни количества за доставка, определена от съответната държава-членка, следва да се посочи, че тази зона представлява релевантният географски пазар, който служи за установяване дали е налице значително нарушаване на конкуренцията.

Подписи